Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃dem dignꝰ habitus ē. Homo quidā erat diues. s. pr̃ea dico
quidā. qā q̃si umbra pretiit. Homo q̃dā erat diues & indu
ebatur purpura & bysso. Cinerē & pulueem et trā. purpa
& serico pr̃egebat. Et induebat purpa & bysso. et epula
bat cotidie splendide. Sedm uestimta. ita & epulę. frigo
& nos q̃les epulas. talia & uestimta. Et erat quidā men
dicus nomine lazarus. interpr̃tat BONETOYNENOC. hoc
ē q̃ adiutus ē. Non ē adiutor. s. adiut. Pauꝑ enī erat. & in
pauꝑtate illū dns adiuuabat. Qui iacebat ad ianuā eiꝰ
ulceribꝰ plenꝰ. Diues iste purpuratꝰ & splendidus. ñ accu
satur q̃d auarus fuit. ñ qā res alienas tulerit. ñ qā adult
fuerit. ñ qā aliq̃d mali fecerit. sola in illo cōdempnat sup
bia. Infelicissime hominū. ~~morte~~ parte corporis tui uides ia
cere ante ianuā & ñ misereris. Si di pr̃cepta ñ considas
saltē miserere cōditioni tuę. & time ne & ipse talis effi
ciaris. Qd seruas in deliciis tuis q̃d supfluū ē. Qd iactas.
tbue elemosynā. ñ dico ut auferas diuitiis tuis. q̃d foris
iactas. micas mensę tuę pbe elemosynā mēbro tuo. Qui
iacebat ad ianuā eiꝰ. Ido iacebat ad ianuā. du crudelita
tē in suo corpore demonstraret. Ido iacebat ad ianua. am.
ne diues dicet. ñ uidi. in angulo fuit. aspicere ñ potui.
nemo m̃ nunciabat. Iacebat ante ianuā. uidebas illū. &
exiens & reuertens. Eo tempore q̃ndo te greges seruoꝝ
& clientū pr̃sequebant. ille iacebat in ulceribꝰ. Si oculi
tui putridas carnes aspicere ñ dignabant. saltē aures
tuę uocē audiant. Qui iacebat ad ianuā eiꝰ ulceribꝰ plenꝰ.